

Sygn. akt I PK 237/10

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lutego 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jolanta Strusińska-Żukowska

w sprawie z powództwa A. P.
przeciwko PKS Spółce Akcyjnej
o przywrócenie do pracy i zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 28 lutego 2011 r.,
skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych
z dnia 30 czerwca 2010 r.,

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 345 zł (trzysta czterdzieści pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 30 czerwca 2010 r. oddalił apelację strony pozwanej od wyroku Sądu Rejonowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 12 kwietnia 2010 r., przywracającego powoda A. P. do pracy w PKS SA na dotychczasowych warunkach pracy i płacy i zasądzającego na rzecz powoda kwotę 2.065,33 zł tytułem wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy.

Pozwana wywiodła skargę kasacyjną od tego wyroku i opierając ją na

podstawie naruszenia prawa materialnego, tj. art. 45 § 1 k.p., wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku wraz z poprzedzającym go wyrokiem Sądu pierwszej instancji przez oddalenie powództwa oraz o zasądzenie kosztów postępowania, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania oraz rozstrzygnięcia o kosztach postępowania.

W skardze kasacyjnej zawarty jest wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania z uwagi na to, że „Sąd drugiej instancji dokonał oczywiście błędnej wykładni art. 45 § 1 k.p.”.

Powód w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniósł o odmowę przyjęcia jej do rozpoznania, ewentualnie o jej oddalenie i w obu przypadkach, o zasądzenie od pozwanej kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W związku z tym wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powinien wskazywać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w powołanym przepisie, a jego uzasadnienie zawierać argumenty świadczące o tym, że rzeczywiście, biorąc pod uwagę sformułowane w ustawie kryteria, istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy. Rozpoznanie skargi następuje bowiem tylko z przyczyn kwalifikowanych, wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. Za prawidłową motywację wniosku nie można zatem uznać powtórzenia ogólnych sformułowań ustawy przewidujących okoliczności uzasadniające przyjęcie przez Sąd Najwyższy skargi kasacyjnej do rozpoznania. Tym bardziej nie uzasadnia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołanie się przez skarżącego na jakiegokolwiek okoliczności, które w jego ocenie uzasadniają przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W świetle powyższego stwierdzić należy, że skarżąca nie wykazała potrzeby rozpoznania jej skargi, powołując się na to, że „Sąd drugiej instancji

dokonał oczywiście błędnej wykładni art. 45 § 1 k.p.". Taka okoliczność nie jest bowiem w myśl art. 398⁹ § 1 k.p.c. żadną z przesłanek warunkujących przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Zaangażowanie Sądu Najwyższego może uzasadniać jedynie to, że skarga jest oczywiście uzasadniona. Powołanie się na przesłankę zawartą w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. zobowiązuje jednak skarżącego do przedstawienia wyводу prawnego, uzasadniającego jego pogląd, że skarga jest oczywiście uzasadniona, przy czym, o ile dla uwzględnienia skargi kasacyjnej wystarczy, że jej podstawa jest usprawiedliwiona, to dla jej przyjęcia do rozpoznania konieczne jest wykazanie kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego polegającej na jego oczywistości, widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 września 2003 r., IV CZ 100/03, LEX nr 82274).

Nie ma możliwości stwierdzenia, że taki wywód został przeprowadzony w niniejszej sprawie w zakresie naruszenia wykazanego w podstawie skargi art. 45 § 1 k.p. Wskazać bowiem należy, iż leżące u podstaw tego zarzutu stwierdzenie o braku podstaw do uznania, że upływ sześciu miesięcy od odmowy wykonania przez pracownika jego obowiązków czyni tę przyczynę wypowiedzenia nieaktualną oraz nierzeczywistą w sytuacji, gdy pracodawca „dopiero po upływie niemalże sześciu miesięcy powziął wiadomość, że decyzję tę pracownik podjął samodzielnie” jest oderwane od podstawy faktycznej rozstrzygnięcia, w której przyjęto, że skarżący wypowiedział umowę o pracę powodowi dopiero 6 października 2009 r., choć „od samego początku” (1 kwietnia 2009 r.) „miał pełną świadomość naruszenia przez A. P. jego obowiązków służbowych”, które to naruszenie było przyczyną rozwiązania stosunku pracy. Zarzut naruszenia prawa materialnego nie może odnieść zamierzonego skutku w zakresie, w jakim opiera się na kwestionowaniu dokonanych w sprawie ustaleń faktycznych i dokonanej oceny dowodów, a w konsekwencji na przypisaniu Sądowi drugiej instancji błędu w zastosowaniu przepisów prawa materialnego w stosunku do własnej wersji zdarzeń, a nie w odniesieniu do stanu faktycznego ustalonego przez ten Sąd. Wykazywanie wadliwości dokonanych ustaleń może uzasadniać jedynie powołanie zarzutów w ramach podstawy naruszenia przepisów postępowania, tj. podstawy kasacyjnej z art. 398³ § 1 pkt 2 k.p.c. (por. np. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia

16 listopada 2006 r., II PK 76/06, OSNP 2007 nr 21-22, poz. 312), których brak jest w skardze kasacyjnej strony pozwanej.

Z tych względów Sąd Najwyższy z mocy art. 398⁹ k.p.c. i art. 398²¹ w związku z art. 108 § 1 k.p.c. postanowił jak w sentencji.